

кова чудно при нѣмане на друго обяснение, ако се припише на тракийци или на прабългари.¹⁾

Изразитѣ около скотовѣдството, въ по-голѣмата си часть не сж славянски (български). *Мандра* напримѣрь е тракийска дума (у гърцитѣ *μανδρα* *мандра*; у турцитѣ *кышла*); *айранъ* мжтеница, кисело млѣко разбито съ вода, като разхладително питие; турска дума), *каймакъ* (у другитѣ славяни *сметана*); български сж: *сурзатка*, *сирище*, *кисело млѣко* (по-често обаче, *угуртъ*, или по новия турски езикъ — *яуртъ*). *Кашкавала* е отъ *caccio cavallo* (?); или отъ кашкамъ, мѣся, бъркамъ; *луканка* ще е отъ лукъ, наденица съ лукъ (чесънь) (у гърцитѣ *λυκαμικον*); *суджукъ* е турска, а сжщо, може би, и *пастарма* (отъ бастармакъ). Тя бива *белъ* и *саксанъ*, които думи сж сжщо турски, а *прасе* — българска, (тлѣста бедрена пастарма).

Правенитѣ въ Сливенъ *суджуци* (наденици, луканки), а особно *пастарма*, сж прочути и до сега въ България. „*Салханитъ*“ (стара и нова) сж край града, източно отъ него. (У Eneholm, 1829 г., се казва, че Сливенъ има само една кланица — *abattoir*). Тукъ се колятъ, обаче, само говеда (крави, волоне и биволи), н овци, кози и често пжти телета и крави за ядене, — въ *касапницитъ*, които сж край Куруча, до „Тузъ-пазаръ“. (Известни работнички въ Сливенскитѣ кланици сж били старозагоркитѣ).

Между старитѣ сливенски скотовѣдци се знаятъ най-вече *Дели Минковци* (запомнени като такива въ Сливенъ отъ вѣкове насамъ; отъ тѣхъ трѣбва да отбѣлежимъ Димо Дели Минковъ и Димитѣрь Дели Минковъ); *Кехая Господинъ*. *Дъдо Миндо*, *Дъдо Хито*, *Умйника Иванъ*, *Ненчо Кехая*, *Дъдо Киро Скубаря* — и т. н.) все преди освобождението. *Козари* подъ редъ сж били синоветѣ, внуцитѣ и правнуцитѣ на х. *Кужо*, мандрата на когото е била при *Джиново* (до банитѣ; живѣлъ е въ XVII-я вѣкъ; негови последни представители сж били праправнуцитѣ му х. *Тодоръ* и *Симеонъ Козаря* († 1893 г.).

Козарството почнало да гропада въ Сливенъ поради голѣмитѣ налози, насочени да намалятъ развъждането на козитѣ, като вредни за горитѣ.²⁾

¹⁾ Че въ Сливенъ свинарството е било доста развито преди, сравнително другитѣ градове, се види и отъ Слизенската поговорка: „Прави смѣтка като че има 10,000 свини въ Балкана“.

²⁾ Разправя се даже, че високитѣ Сливенски баири *Урумъ Тарла*, *Хамамъ Баиръ* и *Бармукъ* били оголѣли главно отъ развъжданитѣ тукъ преди вѣкъ и повече много кози, за които въ самия Сливенъ е имало много по-голѣма почва, отколкото за овцитѣ, за които трѣбвало да се търсятъ пасища доволно далече отъ града Сливенъ се е славѣлъ съ хубавото месо мека, вълна и козина, и гжсто млѣко на своитѣ овци и кози.